

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Imperitus disceptator.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A Julii Pompeijq; discordia, in magnam urbis perniciem suscitentur: ne quod Lepidi, Plancique consulari accidit, intestina bella miserabiles sociorum direptiones invehant: ne præter expectatum, magnum aliquod & inexcogitabile malum oboriatur, maximarumq; in Italia urbium capturas, populationes, incendia, vastitatem inducat, cum præsertim tam dira ea sint, quæ sidera, quæ fatidici vates, vetusta etiam de nostris temporibus oracula, nocturnæ diurnæq; sapius exaudita voces, brevi futura minitantur, quibus consentire videtur præsaga mali tacita quædam in mortalium omnium cordibus trepidatio. Sedenim nos interim Deo freti, quicquid eventurum est forti animo tolerandum nobis proponamus, inceptumq; laborum ingenuorum iter, dum licet alacriter peragamus. Sed il-
 lud non omiserim, Mulas non sui generis tantum animalia parere aliquando visas, verum etiam E-
 quos, ut anno circiter M. CCCC. LXII. in Arenate Brutiorum agro, Mula Equum peperit pilo flavo, crinibus rutilis, oculis rufis, quem post Loisius Arenas apud Brutios longe princeps, ad Ferdinandum Neapolitanorum regem misit.

VOLUPTARIA VENUS. CAP. XXIX.

B Sterilitatis demum, quam superius posuimus, ergo, qui lascivum hominem, Venere quippe non ad prolem, sed ad voluptatem tantum atque spurcitiem utentem significassent, vel Mulum qui Equam saliret, vel Mulam surrecta cauda prurientem, pingere consueverunt. Huic enim generi, quamvis ad prognerandum inepto, genitalia tamen ad voluptatem natura concessit. Quod illis dictum velim, qui animalia rationis expertia, nullo neque voluptatis, neq; irascentia: neque cupiditatis sensu affici contendunt: moverique ad hujusmodi incitationes naturæ quodam impulsu, ut vel se sospitent, vel species propagentur. Neque quidem dicendum asserunt, Leonem audentem animosumque esse, neque quidem Cervum pavidum: sed quodammodo pavidum, illumque quodammodo animosum: perinde ac si dicerent, animalia hæc neque cernere, neque audire, sed quodammodo cernere, audireque quodammodo neque vociferari, sed quodammodo vociferari, atque semel dicam, eanon omnino vivere, sed quodammodo vivere.

MUTUA OFFICIA. CAP. XXX.

C EO vero modo quo proverbii argumentum datum, hieroglyphica sapius excogitata, & hujusmodi picturationum species adinventæ: ut si quis Mulos duos mutuo se scabentes pinxerit, mutuam operam significari conjiciamus, ex eo, quod hujusmodi utimur adagio, id ipsum innuente cum scilicet dicimus, *Mutuo Muli scabunt*. Quamvis sunt, qui proverbium hoc non nisi ad improbitatem & imperitos sese invicem efferentes spectare putent. Scripsit vero M. Varro librum eo titulo, cuius testimonium citat Nonius. Recte vero accommodari poterit pictura hæc ad id, quod Horatius ridet Epistolis:

Enter erit Roma Consulit Rhetor, ut alter Grachus ut hic illi foret, hic, ut Mutius illi.

adagium.
Epist. lib. 1. ep. 2.

Et de Poëtis paulo post,

Discedo Alcaus puncto illius, ille meo quis? Fit Mimnermus, & optivo cognomine crescit.
Quis, nisi Callimachus? si plus deponere visus,

DE CAMELO. CAP. XXXI.

D Ipsa quidem munerum laborumque, uti dicebamus, societas, quæ Camelo cum Asinis & Mulis conjuncta est, exigere videtur, ut ad eundem gregem revocentur. Quoniam vero cum Porci significata recenseremus, incidimus in Camelum, quem profanum perinde ac Suem deprehenderamus, inde videtur exordium, ut qua de causa veteres id existimarent, explicemus. Porcum enim ideo profanum ostenderamus, quia non ruminaret, ungula tamen esset bifida, alterum hoc longe diversum animal, profanum & ipsum tamen, propterea quod ungula sit solida, tametsi ruminat.

IMPERITUS DISCEPRATOR. CAP. XXXII.

Unde fit ut per Camelum mystico sensu illi notentur, qui distinguendi seligendique ratione minime præditi sunt: qui scilicet sacra profanis, humana divinis nullo discrimine commiscant, ruminant.

Cameli mystica significatio.

minantes utique veluti & Cameli faciunt, argumentorum scilicet formas aliquot concipientes, sententiam modo hanc, modo illam animo agitantes. Sedenim solipedes qui sunt, hoc est, imperiti, neque rerum neque verborum discrimina discernentes, ita omnia confundunt, ut curvum à directo nequeant internoscere. Quo circa, non immerito apud Christianæ pietatis proceres lege admodum severa cautum est, ne quis literarum imperitus, acutissimo quamvis ingenio polleat, de divinis quicquam differere confidentius audeat. Neque porro ad Theologicam speculationem datur accessus, nisi de disceptatoriis & naturalibus disciplinis exactissima fuisset quaestio prætentata. Verum omnia jamjam

Æneid, lib. 2

In pejus ruere ac retro sublapsa referri:

usque adeo quæ frivola sunt, nulliusquæ momenti studiosius confectamur: quæ vero pondus habent, quæ locupletem veræ disciplinæ redundantiam ex toto, ut ajunt, calathò elargiri possunt, vix attingimus. Jure igitur eos reprehendit Aſsertor noster, qui culicem liquant. Camelum vero tanquam potabilem deglutiant: Culicem enim liquant, hoc est, minutissime mandunt illi, qui minima tantum in lege perveſtigant, quibus studiosius inſiſtant, ubi omnes ingenii vires intendant, Camelum vero, hoc est, perverſorum actuum tortuoſitatem, aut quæ aliqui magni ſunt momenti deglutiant, hoc est, parvipendunt, nullo quippe manuſu, ruminatiōe ve devorant: quaſi nihil ad rem pertineat, ſacra habere ludibrio, & ſcleratiſſimis quibusque facinoribus inquinari. Cæterum cum plurima ſint ſuper Camelo adnotata digna, miror Ægyptios tam parce ejus uſos hieroglyphico, cum præſertim animal eſſet illis admodum familiare. Sed enim illi dubio procul, ut etiam in Equo fecerunt, à ſacra alięnum animal ſedulo averſabantur.

CRURA FEMORAQUE CONCIDUA. CAP. XXXIII

Camelus unde.

NAM vix illud ab eis proditum conſtat, ut hominem, cui inter gradiendum femora incurvantur, derentur, eaque de cauſa ſegnius ingrederetur per Cameli ſimulacrum exprimerent: propter ea quod, ut ipſi aſſerunt, ſolus ex animalibus femora etiam incurvet, unde illi Cameli cognomen tū aſpera in lenem litera commutata, quaſi Camerus antea diceretur *καμηλο* & *καμηλο*, quod incurvo ſignificat, & *καμηλο* femur. Camelus enim, ut præter Ægyptios author eſt Herodotus, quatuor in poſterioribus cruribus femora gerit, & genua totidem, id quod omnino negat Ariſtoteles, genua ſingula ſingulis cruribus eſſe contendens, totidemque artuum flexus, ut vero plures eſſe videantur, evenire propter alvi intervallum, latamque femorum divaricationem. Utcumque vero Philoſophi de re diſputent, Ægyptii per hujusmodi picturam, hominem qui ſub pondere deficere quodammodo videretur, greſſuque admodum vacillante progredere, innuebant. Hujusmodi mihi fuiſſe videtur Claudius Cæſar, quem ingredientem deſtituebant poplites nimis firmi.

Sueton. in Claud. cap. 30.

FORTIS. CAP. XXXIV.

EST tamen in Camelo mirus doſi vigor, & onerum gerendorum robur indefeſſum, ut fame etiam ac ſiti pertinaciſſime tolerata, in plures ſub onere perfeveret dies. Unde Mathematici figuram ejus XVII. Leonis, Librae XVI. Scorpionis XX. gradibus intulerint, fortem & validum virum eum pollicentes, qui uno horum gradu, ſupra Finitorem emergente, natus eſſet.

OPULENTUS. CAP. XXXV.

Matthæi locutus explicatur cap. 19.

QUONIAM vero ſunt qui Aſſertoris noſtri ſententiam in opulentos dictam, *facilius ſcilicet Camelum per acus foramen, intrare, quam divitem in Regnum Dei*, ita accipiant, ut non de Camelo animali ſit intelligendum, ſed de grandiori quodam reſtium genere: ſciendum ex Origenis ſententiâ, de animali potius accipiendum: eaque de cauſa divitem Camelo comparatum, quod Camelus omnium animantium, ſi formam ſpecieſ, tortuoſiſſimum ſit, ut (veluti ſuperius dictum) ea de cauſa plura femora pleraque; genua habere videatur: ita plura divitum negotia, pluresque atque variæ ſunt avocationes.